

4. Virallisuus ennen kaikkea muuta Aamun valonsäteet tukeutuivat röttelön ikkunoista. Peter raotti laiskasti silmiään. Huoneessa oli melkoisen lämmintä, ja joka paikassa tuntui olevan hiekkaa. Matt eli JUNTTA nojasi seinään kivääri suunnattuna lattiaan. Hän oli vaihtanut päälleen ohuen kaapumaisen vaatetuksen. Se näytti melkoisen kuumalta – Hei, etkö tukehdu tuohon riepuun? – Huomenta, ei tämä oikeastaan niin hirmuisen kuuma ole. Sitä paitsi, tämä on se pomon määräämä vaate, jota meidän tulee käyttää tästä eteenpäin, varsinkin kun liikumme keskustan ulkopuolella. – Ihanaa. Me näytämme ihan Bladroneilta nuo päällä. – Pe... Tarkoitan JYRÄ, oletko selaillut koneita minkä verran yön aikana? – Kävin vähän katselemassa valtion tietokantoja. Peter vastasi. ja suunnittelin samalla feikkipersoonaa. Miltä kuulostaisi Gorestilainen "Etsivätoimisto Track & Spot"? Esiin yisin salapoliisi "Rascer Track:inä", ja sinä voit toimia yhtenä työntekijänä, vaikka.. "Phill Spot"? Miltä kuulostaisi? Peter kysyi. – Ei hassumpi ajatus. Hämärämailla liiaskeluun tarvitsemme vielä muutaman persoonan, mutta ne menevät varmaan etsiväroolin alla? – Kuulostaa hyvältä. Tein tälle toimistolle feikkisivut verkkoon sekä merkinnän Gorestin yrittäjärekisteriin. Lisäsin myös maininnan työstämme Biitransissa. Koska emme saa palkkaa, ei Gorestin veroviranomainen voi käräyttää meitä maksamattomista veroista. Aina silloin tällöin käymme muuttamassa firman perustamisajaks, eiköhän se riitä hämäämään sakkia. Sitten, muutama huomioni niistä kummista tyypeistä, huomasitko sinä yön aikana minkä verran "liikennettä"? – Tämä on aika karmiva paikka yöllä. Kaduilla vilisee niitä viuhattavia hahmoja enemmän kuin laki sallii. Aamun koittaessa kaikki liike häviää. En ole nähnyt ketään aamu 6 jälkeen. – Sama täällä. Luuletko että tämä paikka on turvallinen? Matt kysyi huolestuneena. – Jos armeija tietäisi meistä, olisimme varmaan jo kokeneet erikoisjoukkojen rynnäkönn. Mitä paikallisiin tulee, niin ovat toistaiseksi jättäneet meidät rauhaan. – Voisimme kuitenkin siirtää vaivihkaa roinat seuraavaan paikkaan. Edellisten havaintojen jälkeen sanoisin, että tämä paikka on rauhallisempi päiväsaikaan. – Ennen kuin siirretään mitään, sopiiko, että käyn tervehtimässä sitä toimistoa? Peter kysyi. – Senkus painut. Pidetään vuoronperään päiviä vahdissa ja kentällä. Tätä paikkaa ei kestä kovin pitkän. – Emme voi jättää tätä paikkaa moisen kansainvaelluksen takia. Tätä paikkaa on syytä vahtia, ainakin toistaiseksi. – Vaikeimpiin paikkoihin menisin mielelläni taistelijaparina, mutta mieluummin vähemmän tietoa kuin puuttuvaa kalustoa. Matt sanoi. Matt keräsi varusteensa, ja kohosi jalkeille. Peter laski muutaman savukranaatin lattialle ja venytteli. – Pistä säkki päälle, ja pidä paukkuja saatavilla. Varmistan saapuessani, että miinat ovat koskemattomina. Jos kaikki ovat kunnossa, pidetään tunnuksena "pihvi - härkä". Jos taas täällä on käyty, heitän viiveen sisään. Koodilla "kani" vaara ohi. Jos taas en kuule mitään, annan paukkua. Ja muista, mitä ikinä käynkin, pysytään loitolla "U" tavarasta. Jos sisään tulee liian rankkaa väkeä, ammu ensiksi makkarat. Peter sanoi Jokelluksella. – Niissähän on äänilaukaisin, eikö vain? Matt vastasi jokelluksella. – Pitää keksiä joku mahdollisimman outo sanayhdistelmä. CHAIR nostaa meidät.. jostakin seinälle, jos räjäytämme vahingossa lokikirjamme. Peter sanoi jokelluksella. – Kyllä hoituu. Eivät kai nuo olleet sinun kranaateistasi? Matt kysäisi osoittaen maassa olevia savukranaatteja – Eivät. Otin yöksi muutaman lisää. Lisäksi, epäilen, tarvitsenko tänään yli 3 kranaattia. – Noh, kuinka vain. Alahan painua, niin päästään täältä hiekkalaatikolta joskus pois. Kaksikko hekotti hetken, jonka jälkeen Peter poistui. Vaimea metallin kolahdus kuului oven ulkopuolelta. Peter suuntasi kulkunsa ripeästi katujen varjoissa eteenpäin. Hän suuntasi kohti liikenteen melua. Tiedustelun aikana hänellä oli vain kaksi pistoolia lippaineen sekä savukranaatit. Ilma oli kuivaa, eikä tuuli puhaltanut kovin voimakkaasti. Aurinko paistoi kuumasti, vaikka oli vasta aamu. Rähjäinen maisema oli melkoisen luotaantyöntävä. Monet talot olivat sortuneet epämääräisiksi raunioiksi ja jäljellä olevistakin monet olivat niin huonokuntoisia,

että pelkkä voimakas aivastus varmaan saisi ne sortumaan. Jotkin talot myös löyhkäsivät hirvittäviltä. Katujen varsilla lojui sekalaista roskaa, mutta hyvin vähän mitään käyttökelpoista. Idrassa tällaiset paikat olisivat täynnä romuautoja, mutta toistaiseksi hän ei ollut nähnyt ensimmäistäkään. Toinen erikoinen piirre minkä Peter pani merkille että paria Wimmää eli noin rotan kokoista punaruskeaa paikallista jyräjä lukuunottamatta alueella ei näkynyt mitään eläimiä. Aina silloin tällöin tuli vastan joku talo, jonka julkisivu oli ammuttu romukasaksi jollakin raskaalla aseella. Monissa taloissa oli jälkiä tulipaloista ja luodinrei'istä. Mitä lähemmäs hän saapui vilkkaampia katuja, sitä enemmän merkkejä taisteluista oli nähtävillä. Näillä main Peter huomasi myös muutamia kevyitä linnoitteita. Romahtaneisiin taloihin ja auki räjäytettyihin viemäreihin oli rakennettu barrikadeja, joissa oli tukijalkoja erilaisille aseille. Tukijalat olivat pahasti ruosteessa ja kauttaaltaan hiekan värjäämiä. Peter kävi tutkimassa muutamaa linnoitus linjaa. Ne vaikuttivat hyvin vanhoilta ja suojien takana lojui sekalaista rojua: tehokkaasti rei'itettyjä kypäriä, metallin kappaleita, lasipulloja, keppejä ja tyhjiä kanistereita. Linnoitteita tutkiessaan Peter löysi myös sadoittain hylsyjä. Monet niistä olivat lojuneet sijoillaan monia vuosia, mutta yhden kulmauksen läheltä hän löysi paikan, jossa lojuvat hylsytyt olivat uudempia. Niissä oli vielä metallin kiilto tallella. Peter katseli hivenen kiinnostuneena hylsyjä ja mittaili katseellaan paikkaa, josta ne olin mahdollisesti ammuttu. Ne sijaitivat Barrikadin äärilaidalla, josta oli hyvä tulialue ennen kaikkea suuntaan, josta hän oli tullut. Kuka ikinä tässä oli ampunut, oli ilmeisesti yllätetty odottamattomasta suunnasta, sillä yksikään tukijalka ei ollut linjalla tälle osalle. Hylsyjä oli varmasti useita kymmeniä. Samassa Peter huomasi painaumuksia maassa. Suuri pyöreä tasainen rengas, jossa oli neljä syvää kuoppaa. Kyseinen painauma kuului hyvin vanhalle Idralaiselle konekiväärille. Peter poimi maasta hylsyn, ja laski sen paksuutta. - (Luultavasti 7,92 tai 8,52. Joko Crachi tai useita "Turr".) Peter ajatteli, käynnistäen samalla lasiensa mittaussovelluksen. – Analyysi: Hylsy. Ammuksen halkaisija: 7,92mm, iskeymä: 1,47mm. Kuului hänen korvanapistaan, samalla kun luvut piirtyivät toiselle linssille. – Crachi - 51. Tässä siis oli turretti. Joko omat kantoivat turvaan, tai vietiin sotasaaliina. Peter ajatteli, samalla laskeskellen tarkemmin hylsyjen määrää silmillään. – Lippaallinen, ehkä vähän toista, Yllätetty sivustasta ja sen jälkeen käyty lyhyt tulitaistelu. Hänen lasinsa tunnistivat heikon radioaktiivisen jäämän läheltä toista rei'itettyä kypärää ja ympäri tuliasemaa löytyi pieniä metallisirpaleita joista löytyi samaten häviävän pieniä pitoisuuksia samaa radioaktiivista ainetta. – Nesteferjukranaatti? Peter kaivoi tässä vaiheessa datakeräimen esiin. QP:n vakoojat keräsivät tietoa erikoisilla aurinkolaseilla, joissa oli linkki korvatulppiin sekä mukanaan kannettavaan makkaraan. Korvatulppiin oli liitettynä aktivikuulosuojain, joka vahvasti heikkoja ääniä, mutta suodatti laukaukset. Lisäksi ne kykenivät selaamaan käyttäjänsä ajatuksia ja muuntamaan aivojen lähettämää signaalia tekstiksi sekä ääneksi. Tällä tavoin Peter ja Matt tekivät kaikki raporttinsa. Peter avasi lokikirjan ja alkoi syöttää ensimmäistä tiedusteluraporttia. "Biitran, Thremin kaupunki Vuosi 2071, 8. syyskuuta, kello 11:45 paikallista aikaa. Merkintä ILB 2.00.1a: Alustavia havaintoja Thremin hylätyltä Punaiselta vyöhykkeeltä määränpäähän siirtymisen ajalta: Jotkin paikalliset tahot harjoittavat alueella aktiivista taistelutoimintaa. Ympäröivä rakennuskanta on kokenut runsaita vaurioita ja on pitkälti hyvin huonossa kunnossa mitä lähemmäs asuttua kaupunkia mennään. Autiomaan puoleiset osta ovat merkittävästi paremmassa kunnossa, mitä tulee taisteluvahinkoihin. Nämä kaukaiset osat ovat selvästi rapistuneempia, eikä niitä ilmeisimmin huolleta lainkaan. Alueella toimivat aseelliset ryhmittymät ovat rakentaneet raunioihin linnoitteita ja tuliasemia, jotka ovat päiväsaikaan tarkasteltuna miehittämättömiä. Tuliasemissa on valmiina tukijalkoja useille perinteisille pinta-aseille, lisäksi tunnistettu maassa Crachi-51 konekiväärin tukijalustan painaumat. Maassa lojuvista

ampumatarvikkeiden jäänteistä voi päätellä, että asemia on käytetty pitkään, ja ne ovat edelleen tarpeen vaatiessa mahdolliset ottaa käyttöön. Asemissa on havaittavissa merkkejä hiljattain tapahtuneista taistelutoimista. Oletettavasti kyseisiä asemia käyttävät tahot sotivat useita vihollisia vastaan. Linnoitteet on suunnattu ilmeisesti suojaksi sekä Idran asevoimia että ilmeisesti toisia ryhmiä vastaan. Yksittäisellä tuliasemalla on jopa 270 asteen tulialue. Ammuksia linnoitteita käyttävällä tahoilla on ollut runsaasti tutkitussa kohteessa. Arvioitu tuliannos yhdelle patterille on 2 tai 3 konekiväärin lipasta. Pattereita on yhdessä suojassa 2:sta 4:ään. Lisähavainto. Tuliasema on ilmeisesti jätetty tai menetetty siihen heitetyn Nesteferjukranaatin jälkeen. Jäänteistä päätellen kranaatti ei ole ollut tehdasvalmisteinen. Tehtävä lisätutkimusta Ferjun ja sen johdannaisten yleisyydestä Biitraniassa ja käytöstä ammustarvikkeissa. Raporttia tarkennetaan tutkinnan edetessä. Merkintä: JYRÄ Peter oli hivenen huolissaan tekemästään havainnosta. Nestemäinen Ferju oli tehokas poltto- ja räjähdysaine, joka plasmoituna muuttui äärimmäisen tehokkaaksi johteeksi. Paitsi räjähdysalttiutensa myös radioaktiivisuutensa johdosta Ferju oli hyvin myrkyllistä poikkeuksena ne eliöt jotka kantoivat niin kutsuttua heksageeniä. Idrassa Gorestissa tai Urdassakaan geeni oli hyvin harvinainen mutta sitä vasten Syyran tähtijoukossa sitä tavattiin useasti. Erityisesti tiukkaan muista valtioista eristäyneellä Trumbon planeetalla jokainen Trumbolainen kantoi heksageeniä. – Mikä sinäänsä ei ole yllätys, koska ne mokomat tuhosivat melkein koko planeettansa globaalissa vuosituhannen kestäneessä ydinsodassa, jonka loppumisesta siitäkin on puolen vuosituhannen verran aikaa. Peter hymähti. – Vain Gopen Ferjusuoit ovat vielä radioaktiivisempia kuin Trumbo. ja silti planeettaa asuttaa tälläkin hetkellä reilut pari miljardia Trumbolaista, täysin immuuneita radioaktiiviselle säteilylle. Ehkäpä juuri tuo ydinsota muokkasi Trumbosta yhden Berdan Ferjurikkaimmista planeetoista jonne kukaan Idran ei saa jalallaan astua. Peter jatkoi tämän jälkeen matkaansa, varmistettuaan ensiksi, ettei kukaan lähistöllä lymyilevä taho kykenisi ampumaan häntä selkään. Edettyään puolisen kilometriä kohti asutusta, hän pääsi ensimmäiselle tielle, joka näytti kutakuinkin asutulta. Katuun oli maalattu punainen viiva seinästä seinään kadun poikki, ja viivan eteen oli kirjoitettu jotakin vieraalla kielellä. Asuttu katu oli poikkikatu häneen nähden. Kadun varrella oli useita autoja parkkeerattuna, ja hänen edessään tienristeyksessä seisoivat ”Puhdistaja-A2 AB” maasturi, joka oli heidän lukemiensa alkuraporttien mukaan Idran armeijan ”perustyöläinen” lainvalvonnassa ja terroristien torjunnassa. Hän marssi rauhallisesti eteenpäin, kun maasturin turrettia pitelevä huomasi hänet. Hän suuntasi piipun rivakasti nykäisten osoittamaan keskelle Peterin rintakehää. – Seis siellä! Nostakaa kädet ylös ja tulkaa hitaasti tännepäin! Turrettia käyttävä sotilas huusi Irdaksi turretin panssarilevyjen takaa. Peter pysähtyi. – Mitä kummaa? Eikö kunniallinen ihminen saa edes kävellä täällä? Hän kysyi niin ylikorostetulla Idralla ja idralaisella aksentilla kuin uskalsi. Sotilas sävähti ja nosti piipun kohti taivasta. – Voi suokaa anteeksi, arvon herra. Luulin teitä Lainsujattomaksi Lilidraniksi tai jopa Bladroniksi pukeutumisenne vuoksi. Ihmettelen vain, kuinka uskaltaudutte viivan yli? Peter mietti sekunnin hyvää selitystä. – Kävin korjaamassa taloni hiekkasuojasta. En sen kummenpia. Hän selitti ja jatkoi nopeasti matkaansa ohi maasturin. – Mutta ettekö mene takaisin sisälle? maasturin ampuja kysyi. – Osa tiivistyksestä on rikkoontunut joka minun täytyy vaihtaa uuteen. Menen ostamaan uutta. Peter liukeni niin rivakasti kuin uskalsi. – Onneksi ei kysynyt papereita. Rouva Fyreni, kiitän teitä Idran tunneistani. Peter huokasi ajatuksissaan. Hetken mietittyään Peter lisäsi lokikirjaan huomautuksen siitä punaisesta viivasta. – Älä koskaan ylitä punaista ”sivistyksen rajaa” jos Idrat ovat näkemässä. Siitä seuraa ongelmia. Ympäristön talot olivat tällä alueella paljon paremmassa kunnossa. Alue kuului köyhälle Idralais väestölle sekä ilmeisesti paremmin

toimeentuleville Lilidraneille, sillä autot olivat vaatimattomia ja rakennuskanta halpaa. Peter kulki jalkakäytävää pitkin, ja yritti liftaamalla saada kyydin kaupunkiin. Hän oli merkannut lokikirjaan kadunnimiä, että osaisi vielä takaisinkin tässä muurahaispesässä. Kaduilla kuljeskeli satunnaisesti ihmisiä kaapuihin verhoutuneena. Lisäksi kulkukoiria tallusteli ympäriinsä ruoan perässä tai loikoili varjoissa hellettä piilossa. Juomapullo oli ahkerassa käytössä, sillä helle alkoi olla erityisen voimakasta. Peterin kuljettua jonkin aikaa eräs ohittava auto pysähtyi jonkin matkan päähän hänestä. Auto oli Somran- merkinen Gorestilainen pikkuauton romu, jonka moottori piti pahaa ääntä. Siinä oli ilmeisesti viisi istumapaikkaa. Se oli haalistuneen vihreä, ja sillä oli törmäilty usein. Autosta hyppäsi harmaaseen likaiseen kaapuun pukeutunut henkilö, joka jätti apumiehen oven auki. Kuljettaja jäi katsomaan Peterin suuntaan, samalla kun autosta poistunut henkilö käveli häntä kohti. – Hei kaveri, tarvitsetko kyytiä? Mies kysyi häneltä asiallisella pooldilla. Aksenttia oli vaikea erottaa, mutta siinä oli häivähdys idraa. – Kelpaisihan tuo. Olen menossa keskustaan. – Onkos sinulla rahaa? Tiedäthän etteivät taksit ilmaisia ole ja tietullitkin pitää maksaa. – Löytyyhän tuota, paljon haluatte? Mies käveli melko lähelle Peteriä ja vilkaisi taaksensa. Kirkas valo välähti auton peilissä. Tämän jälkeen mies kääntyi nopeasti, ja suuntasi kaapunsa alta pistoolin kohti Peteriä. – Kaikki rahat, aseet ja arvoesineet ja heti. Riisu kaapu hitaasti. Kaverillani on rynnäkkökivääri autossa, joten älä yritä mitään. Ja jos kuulen b-sanan, kuolet heti. Peter kuunteli miehen puheen loppuun päästään tämän samalla kosketusetäisyydelle, jonka jälkeen hän salamannopeasti iski miehen pistoolin pois päin itsestään ja tarrasi miehestä kiinni. Samassa autosta alkoi tulitus, mutta luodit pysähtyivät Peterin kilpenään pitelemän ryöstäjän selkään. Peter kaivoi nopeasti toisen pistoolinsa kaapunsa suojista ja ampui muutaman kerran auton suuntaan. Tulitus lakkasi. Auton takalasi oli rei'itetty useaan kertaan joten siitä ei nähnyt mitään läpi. Varovasti edeten Peter retuutti Bladronin ruhoa edessään autolle asti, varmistaen että ajaja oli eliminoitu. Hän huomasi pian että tämä oli kaatunut apumiehen penkille, sotkien samalla ohjaamon ja penkit. – Bladroneita! Huudettiin jostakin läheisestä talosta. Peter pudotti kilpenään käyttämänsä ryöstäjän maahan ja etsi rynnäkkökiväärin nopeasti takapenkiltä. Samalla hän nappasi ajajalta kaksi lipasta. Tämän jälkeen Peter syöksyi pois auton luota ja piiloutui seuraavan kadun varrelle roskakasan sekaan. – Saasta. Sain jutun näyttämään siltä, että ryöstin ja teloitin auton porukat. Tiedän kuitenkin, että kaikki lisätienesti on tervetullutta. Vainajat eivät aseita kaipaa.) Peter ajatteli. Hän avasi kaapuaan, irrotti luotiliiveihin pysähtyneet luodit puukollaan ja alkoi purkaa rynnäkkökivääriä. Kivääri oli hyvin vanha GAZ-44, Idran armeijan jäämistöjä Biitranin Idraan liittämisen ajoilta. Ase oli huonossa kunnossa, eikä sitä ollut juuri huollettu. Hiekan paljous aseessa sai Peterin ihmettelemään, miksei se ollut vielä jumiutunut. GAZ-44 oli helppo purkaa pieniin osiin. Jopa piipun sai taitettua pieneen tilaan, minkä vuoksi ase oli helppo kätkeä vaatteisiin. Kun ase oli kappaleina, Peter poistui nopeasti roskakasasta ja liukeni paikalta kauemmas. Kävellessään Peter merkitsi lokikirjaan tietoja paikallisten rikollisten avoimesta aggressiivisuudesta sekä juuri kohtaamistaan aseista. Mikäli ”Bladronit” kohtelisivat aseitaan muutoinkin tähän tapaan, heidän pidättämisensä ja eliminoimisensa tulisi olemaan helppoa. Peter samalla toivoi, että asekantha pysyisi vanhemman puoleisena. Hän ei kaivannut tielleen ainuttakaan ”Varneita” tai ”Xuriley-CI:tä”. Peter oli itse treenannut Varnei- taistelukiväärillä, ja Xuriley oli Idran armeijan erikoisosastojen ahkerassa käytössä. Melko pian hänen ohitseen ajoi uusi AB-maasturi renkaat ulvoen, jolloin Peter yritti esittää niin luonnollista ja yllättynyttä kuin osasi. Hän oli päässyt jo huomattavasti aktiivisemmalle alueelle, missä liikkui autoja ja jalankulkijoita. Hän huomasi kuitenkin, että GAZ hidasti jonkin verran hänen matkantekoaan. Vanhana aseena se oli raskaampi kuin uudet. Peter hakeutui rauhalliseen varjoon sivukadulle ja puhdisti kiväärin

pistoolinsa huoltopakkauksella. Tämän jälkeen hän etsi lähistöltä jonkun rähjäisen osto ja myyntiliikkeen ja marssi sisään. Tiskin takana istui yksi mies ruskeassa teepaidassa pyörivän kattotuulettimen alla. Miehen takana nojasi seinään tummaan kaapuun sonnustautunut hahmo. Kaavun sisältä pilkisti esiin jonkin aseiden piippu. – Päivää, ostetaanko täällä aseita? Peter kysyi pooldiksi. – Jos sinä tussaria kaipaavat, niin haluan nähdä ensin rahat ja paperit. Jos tulit hakemaan ”pikaisia lisäyksiä”, voin saman tien näyttää ovea, säkkimies. – Tulen rauhassa, haluan vain päästä eroon pienestä painolastista. Peter sanoi rauhallisesti, alkaen latoa GAZ:in osia pöydälle. – GAZ-44, toimintakuntoinen, kolmella lippaalla. Jos teitä kiinnostaa, myyn käteisellä. Peter sanoi. Myyjä pyöräytti lippaavat ympäri ja katsoi epäilevästi Peteriin. – Yksi vajaa ja kaksi täyteen lipastettua? Teillä taitaa olla kuumaa tavaraa käsissänne? – Jos se häiritsee teitä, myyn tämän muualle. – Onko teillä paljonkin vapaa-aikaa? myyjä kysyi varsin erikoisella painotuksella. Peter arveli, että myyjä esitti hänelle tunnistuskoodin, jota hän ei tuntenut. – Haluan vain käydä kauppaa, en muuta. Ottakaa tai jättäkää. Peter sanoi pienen hetken mietittyään. Myyjä oli hetken hiljaa. – 400 rudaa. Tämä on huonokuntoinen ja vanha. – Vaikka se onkin romu, sillä voi yhä ampu. Muistakaa, että ammuksesi myydään sen mukana. Ne sopivat myös Eriaan ja Wirafiin. – Niinkö? Luuletko, että näillä kulmilla pyörii Wirafeja? – Eihän sitä koskaan tiedä. 500 koko setistä? Myyjä kaivoi tiskin alta viisi rypyyistä 100 rudan seteliä. – Me emme tunne teitä eikä teillä ole papereita. Hän puhui huonolla Idralla. Poistukaa tai me poistamme sinut liikkeestä Bladronina. Myyjä tuuppasi rahoja Peterin suuntaan ja painoi toisen käden huulilleen hiljaisuuden merkiksi sitten napauttaen korvaansa. – Ja viekää tuo roska mukanaan. Kauppoja ei tule! Sanaa sanomatta Peter otti rahat ja poistui kaupasta. 500 rudaa ei ollut hassumpi tulos, mutta myyjän käytös oli yllättänyt hänet. – Meitä selvästi kuunneltiin. Peter ajatteli. – Ja A-tarvikkeet olivat hänelle ilmeisesti arvokkaampia kuin antoi ymmärtää. Voisikohan kyseessä olla tämä pahamaineinen Gawan koura? Hän kulki jonkin matkaa eteenpäin, kunnes pääsi hieman vilkkaammalle kadulle. Peter viittilöi ohi ajaville autoille haluavansa kyydin, kunnes lopulta yksi auto pysähtyi vähän matkan päähän. Autossa oli yksi vaatimattomasti pukeutunut mies ja kaksi naista. Heidän kasvopiirteensä ja kevyt vaatetuksensa viittasivat siihen, että heidän kansallisuutensa oli Sy. QP:n tietojen mukaan Sy oli Biitranin sukulaisplaneetta. Sen väestö oli yleensä tummempia ja sirompia kuin Idralaiset. Monille Syillä oli samaten luontainen kyky telepatiaan tai telekinesiaan. Syt liikkuvat paljon kotimaansa ja Biitranin välillä, mutta kukaan ei tiennyt miksi. Sy ja Biitran olivat hyvin outo yhdistelmä, varsinkin kun ajattelee, että Biitranissa oli aivan tavallista joutua tulitaisteluun tai ryöstetyksi. Syssä puolestaan tuliaseiden maahantuonnista joutui 5 kuukaudeksi vankilaan. Maalla ei ollut perinteistä armeijaa ensinkään ja sitä hallitsi äärimmäispassivistista politiikkaa harjoittava keisari-perhe. Lisäksi maan kansalaiset valvoivat tarkasti rauhaansa. Omituisin piirre Sy kulttuurissa oli sen poikkeuksellisen voimakas ja avoin seksistisyys. Berda oli täynnä outoja asioita. – Hei komistus! Haluutko kyydin? Toinen Sy huusi autosta heleällä äänellä. – Kyllähän se olisi mukavaa. Oletteko menemässä keskustan suunnalle? – Kyllä. Hyppää kyytiin. Toisin ku paikalliset, me ei veloteta mitään! – Paitsi ehkä pari pusua! Toinen naisista kikatti. – Mihinkä Chinga maineestaan pääsisi, tai Sy flirtistään Peter naurahti. – Mikäs siinä. Hän huikkasi takaisin ja kiipesi kyytiin. – Ainakaan nuo eivät yritä ryöstää minua.